

olla leiva jätku ja wefi olla piffa piima jätku? ; aga wefi olnud sel ajal, oli ta kas Kasari jõeist, wõi Karja laenust toodud, laste pesemiseks niisama määrg; kui ta täna päew weel on. Kui wäile Tüdimatta juba launis jömsikaks oli lausunud, siis muutus talle kord ille öue kumbris isa wenna waderi poea aabitse raamat peusse, ta silmas natukesega seda ja ütles siis: „N. B. hakka pähä, sest les ei mõista lugeda, see saada lugeda,“ lippas siis ema juure ja palus, et ta seda raamatule õpetaks. Ema lubas ta soowimise täita ja kui ta teisel päewal, profi ette lehrama istus, siis wõttis poea pahemale käele oma kõrwa ja hakkasid tähti õppima. Pea mõistis ta kõik tähed ja nüüd wõeti meerimine ette, mis ta õige ruttu edasi läks, nõnda et ema kordagi pruukind ahwardada ja põlda: „Bois, kui sa jõuluse aabitjad selget ei sa, siis laad jõululauba õhta, see lauta pandud.“ Ei, waid wäile Tüdimatta näitas juba oma esimeses õppimises et ta tõeste tüdimatta oli ja kui kirjilind talwe külasse lapit loetama tuli, siis läks ka wähe Tüdimatta ta ette lugema ning õpetaja liitis ta lugemist, tegi ta'le pai ja lints ta'le karjalaste raamatut. See kingitud raamat nagu tähendas ja etu ette, sest hädaste olid wõjla päewal see jalad sõõdud

ja lina liug lastud, seal hakkasid ta wõnemate sõrmed nende peatoiduse põhja puutuma. Teistel aastail oli neil omeli ilka nuppalju olnud, et täest süsu saanud ja omaga endid mättale aidanud, aga see aastal tuli neile tõeste penise peusse, nõnda, et ei leadnud, mis pidid tegema. Draste peale naad ei wõinud wõtta; sest neid neil põlind olemasti; imagasid sel ajal wabatistudele ei autud ja kooli peremees ei wõtnud oma käe peale ka mitte, ühe sõnaga: ei jäänud muud nõu üle, kui et wäile Tüdimatta pidi kuskile karjatses minema, ja wõnemad arwasid, et mida warem, seda parem. Ta ema taalas ta'le naabri kullasse ühe jõula peremehe juure karjatses toha ja nõnda sai siis wäile Tüdamatta wõera leiva otsa. Ta esimesed päewad wõera orjuses olid launis raskest, sest weised ei tainud weel wäljas ja nüüd oli ta igapähele, tettel aga majas iganes suu põigiti nina al oli, lastjatala. Dimeks ei taurind see wõga tana, sest wiimaks jõudis ta karjalaste päew ja wäile Tüdimatta läks sel päewal ka esimest korda karjaga wälja. Olas oli ilus, päike paistis ja taewas sinas lenaste. Nüüd tehti kott, kipsetati tükkid ja ma ütlen niisugune karjatses tüpse kartul, kui ta weel karbi kaane soolwee jisse tipitakse, melib paremine, kui kuskilt kuninglikust lõõgist kaula koka koputud kool.